

samlet ejerne om deres opdyrknig. Men det gik ikke. De store Mæresmyrer i Trøndelagen synes ogsaa at skulle blive liggende udyrkede. Anstrengelserne for at samle ejerne synes at skulle være forgjæves. Staten har strukket sig saa langt som til at tilbyde en tredjedel af omkostningerne. — Kommunen har dog ikke villet stille den fornødne garanti. Her maa være noget galt, og taleren søgte dette i en feil i vasdragsloven angaaende kanaliseringen af sumpig mark. Der maa ved saadanne kanaliseringsarbeider gives adgang til at *tvinge* de virkelige interesserede, for hvem foretagendet er af ubestridelig nytte, til at være med paa baade kanaliseringen og dens vedligehold. Vedligehold af saadanne afledningsveie for skadeligt vand kan sidestilles med vedligehold af veie. Det faste og direkte bidrag, som staten yder til slige foretagender, burde ikke være over *en fjerdedel* af overslagssummen. Men staten burde yde *billige laan* med rimelig amortisation til den øvrige del af opdyrkingen, mod sikkerhed som for skatter bestemt. — Det vilde lette sammenslutningen, at ikke alene kanaliseringen, men ogsaa opdyrkingen var sikret de nødvendige midler.

Der fremholdes ofte, at de store myrer skal opdyrkes af store aktieselskaber eller af det offentlige. Taleren ansaa dette feilagtigt; myrdyrkningsselskabet i Bergen har opgivet at kjøbe myr og er gaaet over til at støtte de enkelte gaardbrugere, og derved er opnaaet de bedste resultater. Blandt smaabrukerne vil sagen finde sine bedste venner, og gjennem dem bliver den lettere lønnende, end om staten lægger iveri med sin vidtløftige administration, eller et aktieselskab tager fat og søger at gjøre noget stort, der let bliver svindel. Det private initiativ er det, som skal opmuntres.

Taleren sluttede med at udtale sin glæde over den jevne maade, hvorpaa myrselskabet har grebet sagen an. Navnlig ansaa han det heldigt at faa en kyndig mand som leder af forsøgene, og han anbefalede at anstille disse fortrinsvis der, hvor myrdyrkingen allerede var taget op med interesse, især paa Jæderen og Søndmøre. Hvad der særlig trænges ude i bygderne er teknisk oplysning, hvilken myrselskabet jo har det som en af sine fornemste opgaver at fremme.

SPECIALIST

PAA

MYRDIRKNINGENS OMRAADE.

DET NORSKE MYRSELSKABS REPRÆSENTANTSKAB har i møde den 10de februar d. a. besluttet at disponere et beløb af kr. 1200,00 som reisestipendium for en yngre mand med høiere agronomisk uddan-

nelse, der ved en reise i Sverige, Danmark og Tyskland specielt skal studere myrdrkning og eventuelt overtage stillingen som leder af »Det norske Myrselskabs« *myrdrkningsvirksomhed*.

Det er vistnok saa, at en specialist i myrdrkning eller hvilket-somhelst andet fag forøvrigt ikke lader sig uddanne ved nogle maaneders reiser i fremmede lande. En saadan reise vil kun blive orienterende og give vedkommende et overblik over det fremtidige specialstudium. Specialist bliver man først ved i en aarrække at befatte sig med et og samme fag.

I samtlige vore nabolande og i flere af Europas kulturlande har man specialister i myrdrkning. Disse er for det meste mænd med den høieste videnskabelige uddannelse, de fleste er dr. phil. eller titulære professorer, mænd der ved sin virksomhed og ved sine saavel praktiske som videnskabelige arbejder tildels har opnaaet europæisk berømmelse.

Norge er det eneste land i Nordeuropa, der ikke har nogen specialist i myrdrkning. Vore landbrugsfunktionærer har vistnok omfattende kjendskab til myrdrkning i sin almindelighed, men de er saa stærkt optaget, at de ikke har tid til at befatte sig med myrdrkningen som en specialitet.

Den første betingelse for at lære en ting tilgavns er, at vedkommende indser og erkjender, at han ikke kan tingen før, at han trænger grundigere kundskaber paa det specielle omraade. Det har tidligere hos os været antaget, at myrdrkning var en saa ligetil sag, at nogen særlig undervisning, ialfald udover den almindelige agronomiske, ikke var nødvendig. Men udlandets, ikke mindst vore nabolandes forsøg og fremskridt i forening med flere mislykkede, tildels større dyrkningsarbejder hos os, har omsider aabnet vore øine for nødvendigheden af solide kundskaber og paa forsøg og erfaring baseret sikkerhed i dyrkning af myr. Vi ser rigtignok fremdeles enkeltvis fremholdt en modsat anskuelse, men slige røster vil snart forstumme.

Mangelen paa en specialist i myrdrkning har mere end en gang vist sig følelig.

Vort lands fornemste landbrugsvidenskabelige institution — Norges landbrugshøiskole — har længe indseet nødvendigheden af en myrdrkningsspecialist og har i sin tid opført reisestipendium for en saadan paa budgettet, men forskjellige hensyn har gjort, at det ikke er blevet noget af.

En saadan mand bør foruden at have høiere agronomuddannelse og gode kundskaber i kemi helst ogsaa have høiere almendannelse, særlig bør han være sprogkyndig, saaat han kan følge med tiden og nyttiggjøre for vort land alt nyt paa myrdrkningens omraade i udlandet.

Myrselskabet faar stadig ved sine forbindelser rundt om i Europa og Amerika tilsendt talrige fagskrifter og anden literatur vedrørende myrsagen, men da selskabet ikke har nogen specialist i myrdrkning,

bliver ikke alt vedrørende de nyeste forskninger paa myrdrkningens omraaade udnyttet.

Desuden maa myrdrkningsspecialisten af og til kunne deltage i de internationale myrkongresser, der herefter vil blive afholdt i forskellige lande.

Myrdrkningsspecialistens opgave og virksomhed vil væsentlig blive konsultativ samt som leder af myrdrkningsarbejder og forsøgs- virksomhed, saaat de penge, staten saavel som private anvender til myrdrkningsarbejder, kan blive bedre anvendt end hidtil ofte har været tilfældet. Vore myrer er høist forskjelligartede, deres vekslende kemiske sammensætning og fysiske forhold er endnu lidet kjendt, saaat der er mange opgaver at løse. Det forudsættes, at den vordende myrdrkningsspecialist vil kunne opnaa et godt samarbeide med samtlige landbrugsfunktionærer.

Naar myrselskabet nu vil forsøge at finde en som myrdrknings- specialist brugbar mand og give ham anledning til i udlandet at studere myrdrkningen saavel praktisk som videnskabelig, da sker dette *for selskabets egne midler*.

Da selskabet 15de juli 1905 indsendte andragende om statsbidrag for budgetterminen 1906—07, var dette ledsaget af en oversigt over selskabets paaregnelige indtægter og udgifter i 1906. Heri var intet nævnt om et stipendium for en vordende myrdrkningsspecialist, idet det spørgsmaal dengang ikke forelaa.

Norges storting har den 14de december 1905, *overensstemmende med regjeringens forelæg*, bevilget til »Det norske Myrselskab« et statsbidrag af kr. 6000,00 for budgetterminen 1906—07. *Af den paa ovennævnte grundlag saaledes givne bevilgning anvendes saaledes intet til det besluttede stipendium*.

I ovennævnte budgetoversigt var selskabets paaregnelige private indtægter opført med kr. 2500,00. Imidlertid viste det sig ved aarsoppgjøret for 1905, at selskabets private indtægter var betydelig større end antaget, saaat der nu, som det vil sees, er opsat et budget for 1906 med paaregnede private indtægter kr. 4200,00 eller kr. 1700,00 mere end antaget i juli maaned f. a., og det er af dette forøgede beløb, stipendiet er bevilget. Desuden har selskabet et fond, der pr. 31te december 1905 udgjorde kr. 7870,00 og som staar til raadighed til lignende øiemed.

»Det norske Myrselskab«s styre og repræsentantskab har enstemmig fundet, at tiden nu er inde til at søge afhjølpet et længe følt savn, — en specialist paa myrdrkningens omraade —, saaat ogsaa Norge kan blive fuldt rustet til at opdyrke dertil skikkede myrer paa den heldigste og billigste maade.

Selskabet haaber saaledes om ikke lang tid at kunne virke med fuld kraft til hel opnaaelse af sit store formaal efter dets loves § 2: »Tilgodegjørelsen af vore myrer saavel ved opdyrkning som ved udnyttelse i industriel og teknisk henseende.«